

den Maade, at vi kun Aar efter Aar file os igennem med en tarvelig Dækning.

Ordføreren (Bramsen): Jeg kan godt være enig med det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) i, at vi kunne behøve mange flere Penge end dem, der foreslaas her, og mange flere Penge end dem, jeg mener ere nødvendige, navnlig hvis vi sætte os andre Maal end dette at skaffe Balance i Statsregnskabet, og navnlig hvis vi sætte os det Maal at afbetale ekstraordinært paa Statsgælden. Jeg er enig med det ærede Medlem for saa vidt, at hvis det var Opgaven, er der ingen Grænse for, hvad vi maatte kunne bruge af de nye Skatter, hvis Meningen ved denne Lejlighed var at betale vor Statsgæld. Men det foreligger der ikke noget om. Jeg vil tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at her foreligger kun Forslag om at opveje Underbalancen med nye Indtægter. Saa længe der ikke foreligger Forslag i anden Retning, synes jeg ikke, at der er nogen Grund til at beskæftige sig med disse Opgaver, som Regeringen ikke har stillet os. Lovforslagene ere udelukkende med hele deres Motivering og alt, hvad vi have hørt, beregnede paa Balance og tage ikke Sigte paa den af det ærede Medlem omtalte, i øvrigt meget priselige Opgave. Altsaa, det kan ikke være nogen Bebrejdelse overfor min Kritik og mine Bemærkninger, at det ærede Medlem tænker sig nogle ganske andre Opgaver løste end dem, Regeringen har stillet, og som jeg har lovet, at vi skulde bidrage til at løse.

Den højtærede Finansminister synes at ville gøre gældende, at jeg har udeladt et Par Millioner Kroner som Udgift i hans Budget, og det skulde da være paa Nybevillinger eller paa Tillægsbevillinger. Det er jo slet ikke Tilfældet. Jeg tror, at vi komme lettest over det ved at anføre den højtærede Ministers egne Ord paa dette Punkt, de ere af ikke uvæsentlig Betydning. Han sagde den 3. Oktober 1911, Sp. 55 i Folketingstidenden — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det —: „Til Udgiften maa igen lægges et betydeligt Beløb, som jeg anslaaer til omtrent 6¹/₄ Mill. Kr. Det er de Merudgifter, der kunne antages at ville komme til paa Tillægsbevillingsloven, ved Ændringer under Finanslovens senere Behandling her og ved nye Udgiftslove, der vedtages i Samlingens Løb. Dette Beløb, 6¹/₄ Mill. Kr., kunde

synes ret stort Jeg antager da, at 6¹/₄ Mill. Kr. ville være ret rigeligt regnet, skønt der heri er indbefattet en saa betydelig Post som Rente af vore midlertidige Laan, der jo opføres paa Tillægsbevillingsloven; det vil, som Sagen i Øjeblikket staar, blive omtrent 2,400,000 Kr. Faa vi et fast Statslaan, vil Beløbet blive ikke lidt forøget, men der maa saa ogsaa tages Hensyn til, at Kassebeholdningen i nogle Aar vil blive forstærket med meget betydelige Beløb, der selvfølgelig trække Renter, og Nettomerudgiften vil jeg neppe anslaa til mere end 3 Mill. Kr.“ Dette siger altsaa den højtærede Finansminister. Jeg har regnet 1¹/₂ Mill. Kr. som gaaede med til Forhøjelser paa Finanslovsforslaget. Saa har jeg regnet 3 Mill. Kr. til Renter af Statslaanet, og jeg har regnet ikke 1³/₄ Million til Tillægsbevillingslovsforslaget og nye Bevillingslove, men 2 Millioner, følgelig har jeg i det hele ¹/₄ Million mere paa dette Punkt end Ministeren, idet jeg har antaget, at der var kommet ¹/₄ Million mere ved Forhøjelser paa Finansloven, end Ministeren havde forudsat. Jeg forstod i Lørdags, at Ministeren tog Statsgældsrenten to Gange. Nu viser det sig, at han tager Nybevillingerne to Gange.

Imidlertid, nu foreligger Ministerens Opgørelse og min Opgørelse. Ministeren mener oven i Købet, at hans er meget lettere at forstaa og finde Rede i end min, lad os saa blive derved og lade det undersøge; kunne vi saa ikke komme til Enighed, kunde vi maaske henvende os til et Par autoriserede Revisorer, saa vi kunde faa officielt afgjort, hvem af os der har regnet rigtigt. Kun vil jeg have Lov til at sige til Ministeren, at jeg har ikke adderet noget til Statsbanernes Overskud; jeg har kun regnet de 1,400,000 Kr.s Merindtægt, som Ministeren selv oplyste os om i Lørdags, han havde faaet Besked om, og naar han siger, at han beder om, at man ikke følger noget til de ca. 4 Mill. Kr., som ogsaa han har paavist, vil jeg sige, at hvis der til min store Glæde skulde vise sig andre Millioner, som vare komne ind paa de Poster, som vi ikke kende, vil jeg dog foreslaa, og jeg tror, at han vil tiltræde den Tanke, at tage dem med i Betragtning. Naar Ministeren siger, at de ophørende Udgifter maa vi ikke tale om, Udgifterne til Christiansborg Slot, Banegaarden o. s. v., det var Statsforetagender, som ikke bleve afsluttede i 1912—13, saa svarer jeg: Ja,